

CASAL DE GENT GRAN DEL
BAIX GUINARDÓ

BUTLLETÍ SETMANAL

El Casal a casa

SALUT

- Revista ferSalut.
- Sessió de psicomotricitat.
- Recomanacions per millorar la qualitat del son.
- En bici sense edat.
- Zona de baixes emissions Bcn.
- Cuina del món: Roast Beef.

ENTRETENIMENT I CULTURA

- Mapa de biblioteques de Barcelona.
- Urbanisme tàctic.
- Cinemes oberts a Barcelona.
- Exposició "Dracs i bèsties de foc."
- Alerta vermella cultural.

NOVES TECNOLOGIES

- [Canal Youtube Gran Gent en Xarxa Horta-Guinardó.](#) Novetats!
- El Parlante: Itineràncies visibles.
- El Parlante: Assignatura pendent.

LA VEU DELS SOCIS

Si esteu interessats en participar en aquesta secció del butlletí amb els vostres textos, articles, poesies, etc... podeu enviar-los a la direcció de correu electrònica infobaixguinardo@gmail.com

SOBRE VETERINARIS

De la meva infantesa i adolescència en un poble d'agricultors, recordo la figura del veterinari de la comarca com la d'un home una mica especial, atenent cavalls i vaques, movent-se fàcilment per quadres d'olors inconfusibles i penetrants. Anys després, la meva professió centrada en temes de pesatge va fer que conegués altres activitats dels veterinaris, tant dones com homes, com ara les de control sanitari en escorxadors industrials o sales de tractament de carn i producció d'altres aliments.

Amb els temps moderns, pobles i ciutats s'han omplert de mascotes de tot tipus i han aparegut clíniques veterinàries que han donat una nova dimensió i coneixement d'aquesta professió tan vocacional, que exigeix 5 anys de dur estudi i titulació universitària.

Aprofitant la meva amistat amb un veterinari de Barcelona, nascuda de l'assistència de les nostres respectives filles a la mateixa escola, he pensat que podríem conèixer algunes coses més sobre veterinaris en els nostres dies. I li he preguntat

Carles té 52 anys i en porta 27 de professió. Juntament amb un altre soci gestionen una clínica veterinària a Barcelona. La seva vocació a la veterinària va néixer probablement amb els seus estius a Galícia, a casa dels seus avis, en contacte amb vaques, gossos, gats, porcs, gallines, ovelles i cavalls.

Quin tipus d'animals atens amb més freqüència: A la nostra clínica atenem les típiques mascotes, gossos, gats, conills, hàmmsters, encara que també fures, aus i algun rèptil. Aclareixo que en el meu cas cada dia estic més especialitzat, seguint les tendències en la nostra professió, centrant-me en gossos i gats. Altres companys s'especialitzen en els animals abans ressenyats.

Quines són les malalties més habituals que se't presenten: Infeccions de pell, problemes digestius i respiratoris, ferides diverses i mossegades d'altres animals.

Quins són els casos més complicats de resoldre: Els problemes de conducta, com l'agressivitat, lladrucs / miols incontrolats, ansietat. Són difícils de resoldre i es triga força temps a aconseguir-ho. Les al·lèrgies són també complicades, amb tractaments llargs i costosos.

Tots els veterinaris fan intervencions quirúrgiques: Òbviament no. En el meu cas si les faig.

Reben alguna denominació addicional els veterinaris que operen: Oficialment no. A diferència del que passa en la medicina humana, on els metges estan catalogats i reconeguts segons la seva especialitat, en veterinària i a nivell estatal, qualsevol veterinari està autoritzat per a tot tipus d'actuacions. L'especialització es va obtenint dia a dia per la pràctica de la feina. A nivell europeu si que hi ha una homologació per especialització.

Quin és l'equip necessari (tant per a diagnòstic com intervencions) per cobrir totes les necessitats que se't presenten: Mínim una taula d'exploració, un fonendoscopi, una nevera. A partir d'aquí, ja ens anem a aparells de major sofisticació per radiografies, analítiques de sang, ecografies, tacs, etc. A nivell de quiròfan, necessitem aparells de monitorització, maneig de gasos anestèsics, material quirúrgic variat, etc.

Quina ha estat la intervenció quirúrgica més complicada que has fet fins a data d'avui: Doncs, la d'un gat que s'havia menjat un fil!. Aquest fil li va quedar enganxat per un extrem en el fre i de l'altra s'estenia cap al còlon. En dies, tibant-, hauria actuat com una guillotina seccionant-li els intestins. Per retirar el fil es van requerir 10 enterotomies (talls a l'intestí) i una gastrotomia. En resum, prou feina i de precisió!

Com et vas preparar per practicar-la: Vaig repassar a fons procediments, vaig definir amb cura els materials necessaris, i les pautes del pre i el post quirúrgic en tot detall.

Quan va durar la intervenció: Unes 3 hores.

Vas necessitar de més ajuda durant la intervenció: Si, d'un altre veterinari i d'un auxiliar.

Com reacciona el propietari de l'animal quan li plantejes la necessitat d'una cirurgia complexa: En general apareixen nervis, por, ansietat i cert patiment. Demanen garanties que la intervenció serà exitosa i que l'animal no patirà.

Vol estar present el propietari durant la intervenció: No ho permeto. Alguns pocs insisteixen i solen ser persones del món sanitari que tenen curiositat per veure com actua un veterinari.

Per acabar d'acotar el comportament del propietari, solen quedar-se a la clínica fins al final de la intervenció: No. Solen anar-se'n. Després de cada intervenció hi ha un temps d'hospitalització.

Per això tots marxen cap a casa. Nosaltres els truquem o quedem per veure'ns i informar-los. Amb el tema del covid-19 també hem limitat els contactes.

Has tingut alguna mort de l'animal durant una intervenció: Afortunadament en el meu cas i durant la intervenció no. He tingut algunes produïdes abans de la cirurgia, en la pre anestèsia i per debilitat de l'animal. Alguna te lloc posteriorment a la cirurgia, perquè l'animal no ha pogut superar tot el procés.

Com se sent el veterinari si en alguna fase del procés l'animal mor: En el meu cas, gràcies a Déu, ha passat molt poc. Sempre ho lamentes sincerament. Sobretot et quedes pensant que potser podies haver-ho fet tot millor.

En els casos que has tingut una mort durant tot el procés, quines han estat les reaccions dels propietaris: Només en un cas he tingut una reacció que podríem qualificar de violenta, inclosa una amenaça de denúncia. A la resta dels pocs altres casos, amb les explicacions adequades, van acceptar el desenllaç com a part del risc associat a la intervenció.

Quines són la reaccions més freqüents dels propietaris després d'una operació amb èxit: Solen expressar el seu agraïment, volen saber si l'animal ha patit i demanen detall sobre si poden sorgir problemes en el postoperatori.

Hi ha fidelitat dels clients cap al veterinari: Si, és bastant freqüent. Jo diria que al voltant d'un 70%. Però sempre hi ha qui busca el millor preu o simplement una segona opinió.

Si poguessis canviar la classe d'animals que tractes, quins preferiries: Sempre he tingut vocació per atendre ramats d'ovelles, vaques, o fins i tot de porcs.

Has desitjat alguna vegada ser cirurgia de persones: no! , Mai.

Creus que les emocions d'un cirurgia de persones són molt diferents de les d'un veterinari que opera : Penso que poden ser molt semblants perquè la base està en el desig, la vocació de curar malalties, la qual cosa inclou la disposició per a practicar intervencions si és la solució necessària. Afegiria que a mi m'agrada més la cura de la salut general dels animals que no la intervenció en si mateixa.

Gràcies Carles !!

Josep Campolier.